

CARTEA LUI IIUDITH

Cap 1

Arfaxad zidește cetatea Ecvatani, iară Navohodonosor, biruind pre împăratul meadenilor, preste toate țărâle vrând a împărăți, soli la eale trimite, carii fără cinste înapoi trimițându-să, mănios să joară că va izbândi aceasta.

- 480r 1. rfaxad, dară, împăratul medenilor, supusease multe neamuri împărății sale, și el au || zidit o cetate putearnică carea o au chemat Ecvatani,
2. Din pietri în patru cornuri și tăiate. Făcut-au zidurile ei în lat de coți șaptezeci, și în nalt de coți treizeci, iară turnurile ei le-au pus nalte de coți o sută.
3. Iară prin patru marginile lor, de-amândoa laturile de câte doaozeaci de pași să întindea, și au pus porțile ei spre înălțimea turnurilor.
4. Și să slăvea ca un putearnic în putearea oastei sale și în slava căruțelor sale.
5. Deci în anul împărății sale al doisprăzeacelea, Navohodonosor, împăratul asirenilor, carele împărătea în Ninivea, cetatea cea mare, au oștit asupra lui Arfaxad și l-au dobândit
6. În câmpul cel mare care să cheamă Ragau, pe lângă Evfrate și Tigride și Iadason, în câmpul lui Ierioh, împăratului elichilor.
7. Atunci s-au înălțat împărăția lui Navohodonosor, și inima lui s-au rădicat. Și au trimis la toți carii lăcuia în Chilichiia și în Damasc și în Livan
- 480v 8. Și la neamurile ce sânt în Carmil și în | Chidar și la lăcuiorii Galileii în câmpul cel mare al Esdreionului
9. Și la toți carii era în Samaria și preste râul Iordanului, până la Ierusalim, și la tot ținutul Iese, până unde să vine la hotarale Ethiopiei.
10. La toți aceștia au trimis soli Navohodonosor, împăratul asirenilor,
11. Carii toți cu o inimă au răspuns împotrivă și i-au trimis înapoi deșerti și fără cinste i-au lepădat.
12. Atunci, mâniindu-să Navohodonosor împăratul împotriva a tot pământul acela, s-au jurat pre thronul și pre împărăția sa că să va izbândi de toate ținuturile acelea.

Cap 2

Holofern de la Navohodonosor să trimite a jefui toate împărățiile și noroadele. Să însămnează puterea oastei lui, și multe locuri printr-însul prinzindu-să, foarte mare frică pre toți îi cuprinde.

- 481r 1. n anul împăratului Navohodonosor al treisprăzeacelea, în zioa lunii dintâi a doaozeaci și doao, au fost cuvânt în casa lui Navo | | hodonosor, împăratului asirenilor, să se izbândească.
2. Și au chemat pre toți cei mai mari născuți și toți voievozii și ostașii săi și au avut cu dânșii taina sfatului său.
3. Și au zis gândirea sa întru aceea a fi, ca tot pământul să-l supuie împărății sale.
4. Care cuvânt plăcând tuturor, au chemat Navohodonosor împăratul pre Holofern, căpeteniia oastei sale,
5. Și i-au zis: „Ieși la toată împărăția apusului și asupra acelora mai vârtos carii n-au socotit porunca mea.
6. Nu va îngădui ochiul tău, nici ochii împărății și toată cetatea întărită o vei înjuga mie”.
7. Atunci Holofern au chemat voievozii și sfaturile puterii asiriilor. Și au numărat bărbați spre trimitere, precum îi poruncise împăratul, de pedestrași, ostași o sută și doaozeaci de mii, și de călăreți săgetători, doaosprăzeace mii.
8. Și toată gătirea sa o au făcut a merge înnainte în mulțime nenumărată de cămile, cu ceale ce putea ajunge oastelor de prisosit și ciurde de boi și turme de oi | a cărora nu era număr.
- 481v 9. Grâu din toată Sirii în trecerea sa a să găti au rânduit.
10. Iară aur și argint au luat din casa împăratului mult foarte.
11. Și au purces el și toată oastea cu căruțele și cu călăreții și cu săgetătorii, carii au acoperit fața pământului ca lăcustele.
12. Și, trecând hotarele asiriilor, au venit la marii munții Anghei, carii sânt de-a stânga Chilichiei, și s-au suit la toate coșteaiele lor și au dobândit toată țărimea.

13. Și au spart cetatea Molothi cea de mare nădejde și au prădat pre toți fiii Tharsului și fiii lui Ismail, carii era în preajma feații pustiei și la ameazărea pământului Chellon.

14. Și au trecut Evfrathul și au venit în Mesopotamia și au spart toate cetățile ceale înalte care era acolo, de la răpegiunea Mamvrii până unde să mearge la mare.

15. Și au cuprins hotarele ei, de la Chilichia până la marginile Iafethului, carii sânt la austru.

16. Și au dus toți fiii lui Madiam și au prădat toate averile lor, și pre toți cei ce || să 482r
supunea împotrivă i-au tăiat în ascuțitul sabiei.

17. Și, după aceastea, s-au pogorât în câmpurile Damascului, în zilele săcerișului, și au aprins toate sămănăturile și toți pomii, și viile au făcut a le tăia.

18. Și au căzut frica lui preste toți lăcuiorii pământului.

Cap 3

Lui Holoferm să supun cu voia, spământați de-atâta mulțime, toate căpeteniile cetăților și a țânuturilor, dintre carii ajutoriu șieși ia. Și macar că cetățile lor și dumnezeii îi stracă, ca numai Navohodonosor dumnezeu să se aibă.

1. tunci au trimis solii săi împăratul, și căpeteniile a toate cetățile și țânuturile, adecă Asirii, Mesopotamii și Sirie Soval și Liviei și Chilichiei, carii venind la Holoferm, au zis:

2. „Înceate urgiia ta despre noi, că mai bine e ca, trăind, să slujim lui Navohodonosor, împăratului celui mare, și să fim ție supuși, decât murind, cu perirea noastră însuși paguba slujbei noastre să o pătimim.

3. Toate cetățile noastre și toată moștenirea, toți munții și toate dealurile și câmpurile și ciurdele de boi și turmele oilor și a caprelor și a cailor și a cămilelor și toate averile noastre și familiile înaintea ta sânt. 482v

4. Fie toate ale noastre supt legea ta!

5. Noi și fiii noștri șerbii tăi sântem!

6. Vino noo domn pacinic și te slujește de slujba noastră precum îți va plăcea”.

7. Atunci s-au pogorât din munți cu călăreți în puteare mare și au dobândit toată cetatea și tot lăcuioriul pământului.

8. Și din toate cetățile ș-au luat ajutoriu oameni tari și aleși la războiu.

9. Și atâta frică au cuprins pre toate țânuturile acelea, cât lăcuiorii a toate cetățile, căpeteniile și cei cinstiți, împreună cu noroadele, ieșiia spre întâmpinarea lui, venind,

10. Cuprinzindu-l cu coroane și cu fâlinari, ducând hori în dobe și în fluiere.

11. Însă nici aceasta făcând, au putut mângăia sălbătăcirea pieptului lui.

12. Că și cetățile lor le-au străcat și grângii i-au tăiat.

13. Că-i poruncise Navohodonosor împăratul ca să răsâpească toți dumnezeii pământului, ca adecă el sângur să se cheme dumnezeu de la aceaste neamuri, care s-ar fi putut supune cu puterea lui Holoferm. ||

14. Și, trecând prin Siria Soval și toată Apameia și toată Mesopotamia, au venit la idumei în pământul Gavaa 483r

15. Și au luat cetățile lor; și au șezut acolo treizeaci de zile, în care zile au poruncit a să aduna toată oastea puterii sale.

Cap 4

Fiii lui Israil foarte temându-se de Holoferm, cu îndemnul lui Iliachim preotului să întăresc cu omenească strădanie, și cu posturi și cu rugăciuni să smeresc și să năcăjesc și ajutoriu de la Domnul ceru.

1. tunci, auzind aceastea, fiii lui Israil carii lăcuia în pământul Iudei, s-au temut foarte de la fața lui.

2. Cutremuru și groază le-au cuprins sămțirile, ca nu cumva să facă aceasta Ierusalimului și bisearicii Domnului, carea făcuse celoraalalte cetăți și bisearicilor lor.

3. Și au trimis în toată Samaria prinprejur până la Erihon și au cuprins mai nainte toate vârfurile munților

4. Și cu ziduri au încungiurat satele sale și au adunat grâu spre gătire la războiu.

5. Și preotul Iliachim încă au scris la toți carii era în prejma Esdrelomului, carea ieste | dinprotiva feații câmpului mare, lângă Dathaim, și la toți pre la carii putea fi trecerea călii, 483v

6. Ca să sprijinească suișurile munților, prin carii putea fi cale către Ierusalim, și acolo să păzească, unde putea fi calea strâmtă între munți.

7. Și au făcut fiii lui Israil, după cum le poruncise preotul Domnului, Ieliachim.

8. Și au strâgat tot norodul către Domnul cu mare rugare și s-au smerit sufletele în posturi și în rugăciuni ei și muierile lor.

9. Și s-au îmbrăcat preoții cu târsine și pruncii s-au așternut înaintea feții bisearicii Domnului și oltariul Domnului l-au acoperit cu târsână.

10. Și au strâgat către Domnul, Dumnezeuul lui Israil, cu o inimă, să nu să deie spre pradă mititeii lor și muierile lor spre despărțire și cetățile lor spre răsipire și sfintele lor spre pângărire și să se facă ocară neamurilor.

11. Atunci Iliachim, preotul Domnului cel mare, au încungiurat tot Israilul și au grăit către dânșii,

12. Zicând: „Să știți, că va asculta Domnul rugăciunile voastre, de rămâind veți rămânea în posturi și în rugăciuni înaintea Domnului. | |

484r 13. *Aduceți-vă aminte de Moisi, sluga Domnului, carele pre Amalic, ce să nădăjduia în vârtutea sa și în puterea sa și în oastea sa și în pavezele sale și în căruțele sale și în călăreții săi, nu cu fier oștind, ci cu rugăciuni sfinte rugându-se l-au oborât.

*Ieșir. 17, 12.

14. Așa vor fi toți protivnicii lui Israil, de veți rămânea într-acest lucru ce ați început”.

15. Deci, la acest îndemn al lui, rugându-să Domnului, rămânea înaintea Domnului,

16. Așa cât și cei ce aducea arderi Domnului, încinși cu târsâne aducea jârtve Domnului și era cenușe pre capetele lor.

17. Și din toată inima sa toți să ruga lui Dumnezeu ca să cerceteaze pre norodul său, Israil.

Cap 5

Întrebat fiind de Holofern, Ahior, căpetenia ammonitenilor, despre neamul lui Israil povestează minunile lui Dumnezeu despre israilitenescul norodu și-l dojenește ca să nu îndrăznească a oști împotriva lui. Carele auzind, căpeteniile lui Holofern s-au mâniat asupra lui Ahior. |

484v 1. i s-au vestit lui Holofern, căpeteniii oastei asiriilor, cum că fiii lui Israil să gătesc a-i sta împotriva și închisease căile munților.

2. Și cu urgie foarte s-au aprins în mânie mare și au chemat toate căpeteniile Moav și voievozii lui Ammon

3. Și le-au zis: „Spuneți-m, ce norod e acesta care cunoaște munții? Sau care și cum și câte sânt cetățile lor? Și ce iaste vârtutea lor sau câtă-i mulțimea lor? Sau cine-i împăratul oastei lor?”

4. Și pentru ce aceștia, preste toți carii lăcuiesc spre răsărit, ne-au urgisit și nu ne-au ieșit spre întâmpinare, să ne priimească cu pace?”

5. Atunci Ahior, voievodul tuturor fiilor Ammon, răspunzând au zis: „De te vei învrednici a asculta, domnul meu, voi zice adevărul înaintea ta despre norodul acesta, ce lăcuiaște în munți, și nu va ieși cuvânt neadevărat din gura mea.

6. Norodul acesta-i din ruda haldeilor;

7. *Acesta întâi în Mesopotamia au lăcuit, pentru că n-au vrut a urma dumnezeii părinților săi, carii era în pământul haldeilor.

*Fac. 18, 31.

8. Deci, părăsând țărămoniile părinților săi, carii era în mulțimea dumnezeilor,

485r 9. Un Dumnezeu al ceriului | | au cinstit, Care le-au și poruncit să iasă de-acolo și să lăcuiască în Haran. Și, acoperind foamea tot pământul, *s-au pogorât în Egipt și acolo în patru sute de ani așa s-au înmulțit, cât nu să putea număra oastea lor.

*Facer. 12, 1.
Facer. 46, 6.

10. Și, îngreoindu-i împăratul Egiptului și în zidirea cetăților sale în tină și în cărămidă înjugându-i, au strâgat către Domnul său; și au lovit tot pământul Egiptului cu rane de multe fealiuri,

11. Și, *deacă i-au lepădat egipteanii de la sâne și să încetase rana de la ei, și iară vrea a-i prinde și la slujba sa iarăși a-i chema,

*Ieși. 12, 33.

12. *Fugând aceștia, Dumnezeuul ceriului au deschis marea, așa cât dincoace și dincoale apele ca zidul s-au întărit, și aceștia cu picioru uscat adâncul mării călcând au trecut;

*Ieși. 14, 29.

13. În care loc gonindu-i, nenumărată oastea egipteanilor așa s-au acoperit, cât nici unul au rămas care să vestească următorilor fapta.

485v 14. Și, ieșind din Marea Roșie, au cuprins pustiile Muntelui Sinai, în carele nici odânăoară om au putut lăcui sau fiu de om s-au odih | nit.

15. Acolo fântânile ceale amară lor li s-au îndulcit spre beutură și în patruzeaci de ani hrană peste an din ceriu au dobândit.

16. Oriunde au intrat fără arc și săgeată și fără pavază și sabie; Dumnezeu lor au oștit pentru dânșii și au biruit.

17. Și n-au fost cine să ocărască pre norodul acesta, fără când s-au depărtat de cinstea Domnului, Dumnezeului său.

18. Iară de câte ori afară de Însuși Dumnezeu său altul au cinstit, s-au dat spre pradă și spre sabie și spre ocară.

19. Iară ori de câte ori s-au pocăit căci s-au depărtat de la cinstea Dumnezeului său, le-au dat Dumnezeu ceriului putearea a sta împotivă,

20. Adecă pre împăratul hananeul și ievuseul și fereseul și hetheul, amoreul și pre toți cei putearnici în Hesevon i-au așternut, și țanuturile lor și cetățile lor ei le-au biruit.

21. Și până când nu păcătuia înaintea Dumnezeului său, era cu ei ceale bune, că Dumnezeu lor ureaște nedreptatea.

22. Că și mainte de acești ani, după ce să depărtase de la calea carea le-o dedease Dumnezeu să umble într-însa, s-au răsipit cu războaie | | le a multe neamuri, și cei mai mulți ai lor robiți s-au dus în pământul nu al său. 486r

23. Iară dăunăzi, întorcându-să cătră Domnul, Dumnezeu său, din răsipire, cu carea era răsipiți, s-au adunat și s-au suit în toți munții aceștia și iarăși stăpânesc Ierusalimul, unde sânt sfintele lor.

24. Deci acum, domnul meu, cearcă de iaste ceva nedreptatea lor înaintea Dumnezeului lor. Să ne suim la ei, că dându-i, ți-i va da Dumnezeu lor ție, și supuși vor fi supt jugul puterii tale.

25. Iară de nu-i greșală norodului acestuia înaintea Dumnezeului său, nu le vom putea sta împotivă, că Dumnezeu lor îi va apăra și vom fi spre ocară a tot pământul”.

26. Și au fost, deacă au încetat a vorbi Ahior cuvintele aceste, s-au mâniat toți cei mai-mari ai lui Holofern și cugeta a-l ucide, zicând unul cătră altul:

27. „Cine-i acesta care zice că fiii lui Israil pot sta împotriva împăratului Navohodonosor și oastelor lui, oameni fără arme și fără vârtute și fără cunoștința meșterșugului războiului?

28. Deci, ca să cunoască Ahior că ne înșală, să ne suim la munți și, deacă să vor prinde cei puternici ai lor, atunci împreună cu ei cu sabia să va | străbate, 486v

29. Să știe tot neamul cum că Navohodonosor e dumnezeul pământului și fără de el altul nu iaste”.

Cap 6

Mâniindu-să Holofern, poruncește a să duce Ahior în Vethulia, ca cu aceia biruindu-se împreună să se cearte. Iară slujile împingându-se îndărăpt de la cei cu praștii, pre el cătră un copaciu îl leagă; pre carele dezlegându-l fiii lui Israil, cunoscând pricina, bine-l mângăie, pre Dumnezeu smerit rugând.

1 i au fost, deacă au încetat a grăi, s-au mâniat Holofern foarte și au zis cătră Aheor:

2 „Pentru că ne-ai prorocit zicând că neamul lui Israil să apără de Dumnezeu său, ca să-ți arăt că nu iaste Dumnezeu fără Navohodonosor,

3. Deacă-i vom lovi pre toți ca pre un om, atunci și tu cu ei de sabia asiriilor vei peri și tot Israilul cu tine cu perire va peri.

4. Și vei ști că Navohodonosor e domn a tot pământul, și atunci sabiia oastei meale va treace prin coastele tale și, pătruns, vei cădea între răniții lui Israil și nu vei mai răsufla, până ce te vei răsipi cu ei.

5. Iară de socotești a-ți fi adevărată prorociia, să nu-ți cază fața, și păliciunea ce-ți cuprinde fața deperteaze-se de la tine de soco | | tești a nu să putea plini cuvintele meale aceste. 487r

6. Iară ca să cunoști că împreună cu dânșii vei păți aceastea, iată, dintr-acest ceas te vei însoți norodului lor, ca când sabiile meale vor lua vrednicile pedepse, însuți împreună să fii supus izbândeii”.

7. Atunci Holofern au poruncit slugilor sale să prinze pre Ahior și să-l ducă în Vethulia și să-l dea în mânilor fiilor Israil.

8. Și luându-l slugile lui Holofern, au purces prin câmpii. Iară deacă s-au apropiat de munți, au ieșit împotriva lor cei cu praștii.

9. Iară ei, abătându-să din coasta muntelui, au legat pre Ahior cătră un copaciu cu mânilor și cu picioarele și așa legat cu funi l-au lăsat și s-au întors la domnul său.

10. Iară fiii lui Israil, pogorându-se din Vethulia, au venit la el; pre carele dezlegându-l, l-au dus în Vethulia și în mijlocul norodului puindu-l, l-au întrebat ce lucru ar fi de l-au lăsat asirii legat.

11. În zilele acelea era acolo căpeteniile Ozie, fiul Mihei, din neamul lui Simion, și Harmi, carele-i și Gothonail.

487v 12. Deci în mijlocul bătrânilor și în ve|derea tuturor Ahior au spus toate care el grăise, fiind întrebat de Holofern, și cum că norodul lui Holofern ar fi vrut a-l ucide pentru acest cuvânt,

13. Și în ce chip însuși Holofern, mâniindu-să, au poruncit a-l da israilitenilor pentru această pricină, ca, deacă va birui pre fiii lui Israil, atunci și pre însuși Ahior cu multe fealiuri de patimi a-l ucide să poruncească, pentru aceasta, că au zis: „Dumnezeul ceriului apărătorul lor ieste”.

14. *Și deacă au arătat Ahior toate acestea, tot norodul au căzut pre față și, închinându-se Domnului și cu tânguire de obște și cu plângere, cu o inimă rugăciunile sale Domnului le-au vărsat,

*Sus. 5, 6.

15. Zicând: „Doamne, Dumnezeul ceriului și al pământului, vezi mândriia lor și Te uită la smereniia noastră și socotește fața sfinților tăi și arată cum că nu părăsești pe cei ce să nădăjduiesc spre Tine; și pre cei ce să nădăjduiesc spre sâneși și pre vârtutea sa îi smerești”.

488r 16. Și sfârșind plângerea și toată ziua plinind rugăciunea norodului, au mângăiat || pre Ahior,

17. Zicând: „Dumnezeul părinților noștri, a Căruia tu vârtutea ai vestit, acela va da ție această răsplătire, ca mai vârtos să le vezi perirea.

18. Iară deacă Domnul, Dumnezeul nostru, ne va da această slobozenie slujilor sale, fie și cu tine Dumnezeu în mijlocul nostru, ca, de-ți va plăcea așa, cu toți ai tăi să petreci între noi”.

19. Atunci Ozie, sfârșindu-să sfatul, l-au cuprins în casa sa și i-au făcut cină mare.

20. Și, chemând pe toți bătrânii, împreună săvârșind postul, s-au mângăiat.

21. După aceea s-au chemat împreună tot norodul și toată noaptea în bisearică s-au rugat, cerând ajutoriu de la Dumnezeul lui Israil.

Cap 7

Holofern conoceaște Vethulia și, tăind ducerea apei, poruncește a să păzi toate fântânile.

Pentru aceea, cetățeanii, chinuți de seate, poftesc a da cetatea. Însă Ozie voievodul îndeamnă norodul să tragă aceasta la cinci zile.

488v 1. **I**ară Holofern a doao zi au poruncit ostașilor săi să să suie împotriva Vethuliii. |
2. Și era pedestrași ostași o sută și doaozeaci de mii și călăreți doaozeaci și doao de mii, fără gătirea bărbaților acelor ce-i cuprinsease robii și era duși din ținuturi și din cetăți din toată tinerimea.

3. Toți s-au gătit asemenea la războiu împotriva fiilor Israil și au venit pre râpa muntelui până la vârful care privește spre Dothaim, din locul ce să zice Velma, până la Helmon, care iaste spre Esdrelon.

4. Iară fiii lui Israil, văzind mulțimea lor, s-au așternut la pământ, puind cenușe pre capetele sale, cu un cuget rugându-se ca Dumnezeul lui Israil să-și areate mila Sa preste norodul Său.

5. Și, luându-și armele ceale de războiu, au șezut prin locurile la cărarea drumului cea îngustă ce îndreptează între munți; și era păzindu-le toată zioa și noaptea.

6. Iară Holofern, încungiurând împrejur, găsește cum că izvorul care curge ducerea apei lor despre amiazăzi afară de cetate îndrepta. Și-au poruncit a li se tăia ducerea apei.

489r 7. Însă nu departe de ziduri era fântâni || din carele pe furișu să vedea a scoate apă, a să stâmpăra mai vârtos decât a bea.

8. Iară fiii lui Amon și Moav s-au apropiat la Holofern zicând: „Fiii lui Israil nu în lance, nici în săgeată să nădăjduiesc, ci munții îi apără și-i întăresc dealurile, fiind în dârmini așezați.

9. Deci, ca să-i poți birui fără bătaia de războiu, pune păzitori la fântâni, ca să nu scoată apă din eale, și fără sabie îi vei ucide sau adevărat obosiți or da cetatea sa, carea o socotesc, în munți pusă, a nu să putea birui”.

10. Și au plăcut cuvintele acestea înaintea lui Holofern, și înaintea voivozilor lui și au rânduitor prinprejur sutași pre la fieștecare fântâni.

11. Și plinindu-să paza aceasta, în doaozeaci de zile s-au sfârșit jgheaburile și adunările apelor tuturor lăcuiitorilor în Vethulia, așa cât nu era în cetate de unde s-ar sătura macar într-o zi, că cu măsura să da norodului apa în toate zilele.

12. Atunci, adunându-să la Ozia toți bărbații, fâmeile, tinerii și pruncii, toți odată cu o gură |

*Ieșir. 5, 21. 13. Au zis: „Judece Dumnezeu între noi și între tine, că ai făcut între noi reale, nevrând a grăi păciuit cu assirii și, pentru aceea ne-au vândut Dumnezeu în mânilor. 489v

14. Și pentru aceea nu iaste cine să ajute, deacă ne aștearnem înaintea lor în seate, și în mare perire.

15. Și acum adunați pre toți carii sânt în cetate, să ne dăm înșine de voie norodului Holofern.

16. Că mai bine e ca, robiți, bine să cuvântăm pre Domnul trăind, decât să murim și să fim ocară a tot trupul, deacă vom vedea muierile noastre și mititeii noștri murind înaintea ochilor noștri.

17. Mărturisim astăzi înaintea ceriului și a pământului și înaintea Dumnezeului părinților noștri, Carele ne izbândește după păcatele noastre, ca să dați cetatea în mâna oastei lui Holofern și să fie sfârșitul nostru scurt, în ascuțitul sabiei, care mai lungă să face în uscăciunea seatii”.

18. Și deacă au zis acestea, s-au făcut plângere și urlare mare în bisearică de la toți, și în multe ceasuri cu un glas au strâgat cătră Dumnezeu, zicând:

*Psal. 105, 6. 19. „Păcătuit-am cu părinții noștri, nele | |giuit am lucrat, nedreptate am făcut! 490r

20. Tu, pentru că milostiv ești, miluiaște-ne sau în biciul Tău izbândește nedreptățile noastre, și să nu dai pre cei ce Te mărturisesc norodului care nu Te cunoaște,

21. Să nu zică între neamuri: «Unde iaste Dumnezeul lor?»”

22. Și după ce, obosiți de acestea strâgări și osteniți de plânsuri, tăcuse,

23. Sculându-să Ozie vărsat de lacrimi, au zis: „Cu inimă dreaptă să fiți, fraților, și întru aceste cinci zile să așteptăm de la Domnul milă,

24. Că doară îș va curma mâniia și va da slavă numelui Său.

25. Iară trecând cinci zile, de nu va veni ajutoriul, vom face cuvintele acestea ce ați grăit”.

Cap 8

Ludith, a căria rudenia și lauda să însămneaze, îndoindu-se bătrânii și pentru strămtorirea cugetând a da a cincea zi cetatea, îi ceartă pentru ce au hotărât vreamea milii Domnului și-i îndeamnă ca, cu pilda părinților, norodul spre răbdare să-l întărească, și pentru dânsa lui Dumnezeu să se roage, nici să ispitească lucrul ei.

1. i au fost deacă au auzit cuvintele acestea Ludith văduva, carea era fata lui Me | rari, fiului Idox, fiului Iosif, fiului Ozie, fiului Elai, fiului Iamnor, fiului Ghedeon, fiului Rafaim, fiului Ahitov, fiului Melhie, fiului Enan, fiului Nathanie, fiului Selatheil, fiului Simion, fiului Ruvim, 490v

2. Și bărbatul ei au fost Manasse, care au murit în zilele săcerișului de orzu.

3. Că sta lângă cei ce lega znopii în țarină, și au venit căldura preste capul lui; și au murit în Vethulia, cetatea sa, și s-au îngropat acolo, cu părinții săi.

4. Și era Judith rămasa lui văduvă de trei ani și șase luni.

5. Și în ceale mai din sus ale casei sale ș-au făcut chiliuță de taină, în carea, cu slujnicele sale, închise rămânea.

6. Și, având preste coapsele sale târsină, postea în toate zilele vieții sale, afară de sâmbete și de praznice și sărbătorile casei Israil.

7. Și era frumoasă foarte la vedea, cărie bărbatul său îi lăsase averi multe și familie multă și moștenire de ciurde de boi și de ciurde de oi pline.

8. Și era aceasta în toate vestită foarte, că să temea de Domnul foarte, nici era cine să | | grăiască de dânsa cuvânt rău. 491r

9. Deci aceasta auzind că Ozie ar fi făgăduit că, trecând a cincea zi, ar da cetatea, au trimis la bătrânii Havri și Harmi.

10. Și au venit la ea și le-au zis: „Ce cuvânt iaste acesta, spre care s-au odihnit Ozie, să dea cetatea asiriilor de nu ne va veni ajutoriu în cinci zile?”

11. Și cine sânteți voi, carii ispițiți pre Domnul?
 12. Nu-i cuvântul acesta care să cheme mila, ci mai vârtos carele să întărate mâniia și să aprinză urgia.
 13. Pus-ați voi vreme milei Domnului, și în vremea voastră i-ați rânduit zi.
 14. Ci pentru că răbdătoriu iaste Domnul, despre aceasta să facem pocăință și iertarea Lui cu lacrimi vărsate să o cearem.
 15. Că nu ca omul, așa Dumnezeu va amânâța, nici ca fiul omului spre mânie să va aprinde.
 16. Și, pentru aceea, să-I smerim sufletele noastre, în duh smerit rânduiți slujindu-I.
 17. Să zicem, plângând, Domnului ca după vremea Sa să ne facă mila Sa, că precum s-au turburat inima noastră întru | trufia lor, așa și de smereniia noastră să ne slăvim.
 491v 18. Că n-am urmat păcatele părinților noștri, carii au părăsit pre Dumnezeuul său și s-au închinat dumnezeilor streini.
 19. Pentru care tălărie s-au dat spre sabie și spre răpire și spre amestecarea nepriiatinilor săi. Iară noi alt Dumnezeu nu știm afară de Dânsul.
 20. Să așteptăm smeriți mângăierea Lui, și va cerca sângele nostru din năcazurile nepriiatinilor noștri și va smeri toate neamurile, oricarii să școală asupra noastră, și le va face fără de cinste Domnul, Dumnezeuul nostru.
 21. Și acum, fraților, pentru că voi sânteți bătrâni în norodul lui Dumnezeu și din voi spânzură sufletul lor, spre vorba voastră inimile lor rădicați, ca să-și aducă aminte că ispițiți au fost părinții noștri, ca să să areate de cumva adevărat cinstesc pre Dumnezeuul său.
 22. *Trebuie să-ș aducă aminte în ce chip părintele nostru Avraam au fost ispitit și prin multe năcazuri lămurit s-au făcut priiatinul lui Dumnezeu. *Face. 22, 1.
 492r 23. Așa Isaac, așa Iacov, așa Moisi, || și toți carii au plăcut lui Dumnezeu, prin multe năcazuri au trecut credincioși.
 24. Iară cei ce n-au priimit ispitele cu frica Domnului, și nerăbdarea sa și ocara murmurării sale împotriva Domnului ș-au dat înainte,
 25. *S-au răsipit de la răsipitoriu și de șerpi au perit. *1 Cor. 10, 9.
 26. Și noi, dară, să nu ne izbândim pentru aceste ce pătimim,
 27. Ci să socotim aceste pedepse a fi mai mici decât păcatele noastre, zbicele Domnului cu carele ca slujile ne certăm spre întoarcerea și spre perirea noastră a ni să întâmpla, să creadem”.
 28. Și i-au zis Oziia și bătrânii: „Toate care ai grăit adevărate sânt și nu iaste în cuvintele tale ceva ponoslu.
 29. Și acum roagă-te pentru noi, că muiare sfântă ești și temătoare de Dumnezeu”.
 30. Și i-au zis Iudith: „Precum ce-am putut grăi, a lui Dumnezeu a fi cunoașteți.
 31. Așa, ce-am rânduit a face cercați de este din Dumnezeu și vă rugați ca stătătoriu să facă Dumnezeu sfatul meu.
 492v 32. Voi veți sta la poartă într-această | noapte, și eu voi ieși cu avra mea. Și vă rugați ca, precum ați zis, în cinci zile să Se uite Domnul preste norodul său, Israil.
 33. Iară voi, nu vreau să ispițiți fapta mea, și până când vă voi vesti, nimic altă să fie, fără numai rugăciune pentru mine către Domnul, Dumnezeuul nostru”.
 34. Și au zis cătră ea Oziia, căpăteniia Iudei: „Mergi în pace, și Domnul fie cu tine spre izbânda nepriiatinilor noștri”. Și, întorcându-să, s-au dus.

Cap 9

Iudith, năcăjindu-se și smerindu-se, pentru slobozirea norodului așternută să roagă, ca să i să dea putearea a mistui pre Holofern.

1. arii ducându-se, Iudith au intrat în cămara sa și, îmbrăcându-să cu târsină, au pus cenușe pre capul său și, așternându-să Domnului, străga cătră Domnul, zicând:
 2. „Doamne, Dumnezeuul tătâni-mieu Simion, *Carele i-au dat sabie spre apărarea celor de alt neam, carii au fost vătămători în spurcăciunea sa și au golit coapsa vergurii spre rușine, *Face. 34, 26.
 493r 3. Și ai dat muiarile lor spre pradă și featele lor spre robire și toată prada spre || împărțire slujilor Tale, carii au răvnit răvna Ta, agiută-mi, rogu-Te, Doamne, Dumnezeuul mieu, mie, văduvei.
 4. Că Tu ai făcut ceale dintâi și ceale după aceale le-ai gândit. Și aceasta s-au făcut, carea Însuși ai voit.

5. Că toate căile Tale gătite sânt și judecățile Tale în rânduiala Ta le-ai pus.
- *Ieșir. 4, 9. 6. *Uită-Te la tabăra assirilor acum, ca atunci la tabăra eghiptenilor, a Te uita Te-ai învrednicit când după slugile Tale întrarmați alerga, nădăjduindu-se în căruțele și în călărima sa și în mulțimea ostașilor,
7. Ci Te-ai uitat preste tabăra lor și întunearecul i-au ostenit.
8. Ținut-au picioarele lor adâncul, și apele i-au acoperit.
9. Așa fie și aceștia, Doamne, carii să nădăjduiesc în mulțimea sa și în căruțele sale, și în cârligi și în paveze și în săgețile sale și în lănci să trufesc
10. Și nu știu că Tu însuși ești Dumnezeuul nostru, carele sfarâmi războaiele din-ceput, și Domnul e numele Ție.
11. Rădică brațul Tău ca din-ceput, și izbeaște vârtutea lor în vârtutea Ta. Să cază | vârtutea lor întru mânia Ta, carii să făgăduiesc a pângări ceale sfinte ale Tale și a spurca 493v cortul numelui Tău, și a oborî cu sabia sa cornul oltariului Tău.
12. Fă, Doamne, ca cu a sa sabie să i se taie trufia lui!
13. Prinză-să cu lațul ochilor săi în mine și-l vei lovi din buzele dragostii meale.
14. Dă-mi mie în inimă rămas, ca să-l urgisesc și vârtute, ca să-l răstorn.
- *Jude. 4, 21 și 5, 26. 15. *Că va fi aceasta pomenirea numelui Tău, deacă-l va răsturna mână de fămeaie.
16. Că nu în mulțime iaste vârtutea Ta, Doamne, nici în puterile cailor iaste vrearea Ta, nici Ț-au plăcut Ție din-ceput cei trufași, ci a celor smeriți și blânzi pururea Ț-au plăcut rugăciunea.
17. Dumnezeuul ceriurilor, Ziditoriul apelor și Domnul a toată zidirea, ascultă-mă pre mine, ticăloasa, carea mă rog și în mila Ta mă nădăjduiesc.
18. Adu-Ți aminte, Doamne, de testamântul Tău și dă cuvânt în gura mea și în inima mea sfatul întăreaște, ca casa Ta întru sfințirea Ta să rămâie
19. Și toate neamurile să cunoască că Tu ești Dumnezeu și nu iaste altul afară de Tine”.

Cap 10 ||

Iudith cea frumoasă, cuvios împodobită, din Vethulia cu slujnica sa iase, de iscoade găsată, să duce la Holofern, carele îndată să prinde de frumsețea ei. 494r

1. i au fost deacă au încetat a străga cătră Domnul, s-au sculat din locul în care zăcuse așternută cătră Domnul
2. Și au chemat avra sa și, pogorându-se în casa sa, au lepădat de la sâne târsina și s-au dezbrăcat de vejmintele văduvirii sale.
3. Și ș-au spălat trupul și s-au uns cu mir de cel bun și au teptânat cosița capului său și ș-au pus mitră pre cap și s-au înbrăcat cu vejmintele desfătării sale și au tras încălțăminte picioarelor sale și ș-au luat împodobirea brațului și crini și cercei și inele și cu toate podoabele sale ș-au împodobit.
4. Căriia și Domnul i-au rânduit strălucire; că toată gătirea aceasta nu din poftă, ci din vârtute cumpănea. Și pentru aceea, Domnul aceasta spre aceea frumsește o au sporit, ca, cu neasămănată frumsețea, tuturor ochilor să se areate.
5. Și au pus avrei sale urciorul cu vin și vasul cu untul de lemn și fiertură și plăcinte și pâni și cași și au purces. |
6. Și, venind la poarta cetății, au aflat așteptând pre Ozie și bătrânii cetății. 494v
7. Carii văzând-o, buiguți, s-au minunat foarte de frumsețea ei.
8. Însă nimic întrebând-o, o au slobozit a merge, zicând: „Dumnezeul părinților noștri să-ți dea dar și tot sfatul inimii tale cu vârtutea sa să-l întărească, să se veselească despre tine Ierusalimul și să fie numele tău în numele sfinților și a dreptilor”.
9. Și au zis toți carii era acolo, cu un glas: „Fie, fie!”.
10. Iară Iudith rugându-se Domnului, au trecut prin porți, ea și avra ei.
11. Și au fost deacă s-au pogorât din munte despre răsăritul zilii, au alergat înaintea ei iscoadele asiriilor și o au ținut, zicând: „De unde vii? Au unde te duci?”
12. Carea au răspuns: „Fată de ovreiu sânt, pentru aceea eu am fugit de la fața lor, că am cunoscut că să vor da voao spre pradă, pentru aceea că, necinstindu-vă, n-au vrut a să supune voao, ca să afle milă înaintea voastră.
13. Pentru această pricină am cugetat cu mine-mi, zicând: «Merge-voiu la fața căpetenii Holofern, să-i spuui ceale ascunsă ale lor și să-i arăt || cu ce întrare îi va putea dobândi, așa cum să nu cază macar un om din oastea lui»”. 495r

14. Și, auzând oamenii aceia cuvintele ei, socotiia fața ei; și era în ochii lor buiguială, pentru că de frumsețea ei să mira foarte.

15. Și au zis cătră ea: „Ținutu-ț-ai sufletul tău, pentru că acela ai găsit sfat, să te pogori la stăpânul nostru.

16. Iară aceasta să știi, că când vei sta înaintea lui, bine-ți va face și vei fi plăcută foarte în inima lui”. Și o au dus la cortul lui Holofern, vestind-o.

17. Și, deacă au intrat înaintea feții lui, îndată s-au prins în ochii săi Holofern.

18. Și au zis cătră el voivozii lui: „Cine va nesocoti norodul jidovilor, carii așa frumoasă muieri au, să nu oștim pentru aceștia împotriva lor cu vrednicie?”

19. Deci, văzând Iudith pre Holofern șezând în zăvasă, carea era din urșinic și aur și smaragd și din pietri scumpe țăsut,

20. Și uitându-să în fața lui, ea s-au închinat, așternându-să pre pământ. Și o au rădicat slujile lui Holofern, poruncind domnul său. |

495v

Cap 11

Iudith, de la Holofern întrebată despre pricina fugii sale, îl înșală, arătătoare făgăduindu-i biruință.

1. tunci Holofern i-au zis: „Cu inimă dreaptă fii, și să nu te sfiști în inima ta, Că eu niciodată rău n-am făcut omului care au vrut a sluji lui Navohodonosor împăratului.

2. Iară norodul tău, de nu m-ar fi necinstit, nu mi-ași fi rădicat sulia asupra lui.

3. Iară acum spune-m pentru ce pricină te-ai depărtat de la ei și ți-au plăcut a veni la noi”.

4. Și i-au zis Iudith: „Priimește cuvintele sluginicii tale, că, de vei urma cuvintele sluginicii tale, lucru desăvârșit va face cu tine Domnul.

5. Că viu iaste Navohodonosor, împăratul pământului, și vie iaste vârtutea lui, carea ieste în tine spre certarea tuturor sufletelor ce greșesc. Că nu numai oamenii slujesc lui prin tine, ci și fierile câmpului ascultă de el.

6. Că să vestește strădaniia inimii tale tuturor neamurilor, și s-au vestit a tot veacul, 496r că numai tu sângur bun și tu putearnic ești, întru toată împărăția lui, și isprăv | | nicia a întru toate ținuturile să vestește.

7. *Nici aceasta-i tănuită, ce-au grăit Ahior, nici aceea-i neștiută, carea i-ai poruncit a i să întâmpla. *Sus 5, 5.

8. Că adevărat iaste cum că Dumnezeu nostru într-atâta cu păcatele S-au supărat, cât au poruncit prin prorocii săi, cătră norod, că-l va da pentru păcatele sale.

9. Și, pentru că să știu fiii lui Israil pre sâneș a fi mâniiat pre Dumnezeu său, cutremurul tău preste dâșii iaste.

10. Ci încă și foamea i-au năvălit și, pentru uscăciunea apei, acum între cei morți să socotesc.

11. Adecă aceasta au rânduit, să-și ucigă vitele și să le bea sângele.

12. Și ceale sfinte a Domnului, Dumnezeului său, carele au poruncit Dumnezeu să nu le atingă, în grâu, vin și în untdelemn, aceastea au gândit a le cheltui, și vreau a mistui care nici cu mânila a le atinge n-ar trebui. Deci, pentru că fac aceastea, adevărat iaste că spre perire să vor da.

496v 13. Carea eu, slujnica ta, cunoscând, am fugit de la dâșii; și m-au trimis | Domnul a-ți spune aceastea.

14. Că eu, slujnica ta, pre Dumnezeu cinstesc și acum, la tine. Și va ieși slujnica ta și mă voi ruga lui Dumnezeu,

15. Și-m va spune mie când le va răsplăti păcatul lor; și, venind, îți voi spune ție, așa cât eu să te duc prin mijlocul Ierusalimului; și vei avea tot norodul lui Israil, ca niște oi căroro nu iaste păstoriu, și nu va lătra măcar vrun căne împotriva ta.

16. Că aceastea mie mi s-au zis prin rânduiala lui Dumnezeu

17. Și, pentru că s-au mâniiat asupra lor Dumnezeu, aceastea sânt trimisă a-ți vesti”.

18. Și au plăcut toate cuvintele aceastea lui Holofern și înaintea slugilor lui, și să mira de înțelepciunea ei și zicea altul cătră altul:

19. „Nu iaste muiare ca aceasta pre pământ în vedea, în frumsețe și înțeleagerea cuvintelor”.

20. Și au zis cătră ea Holofern: „Bine au făcut Dumnezeu, Care te-au trimis înaintea norodului, ca să-l dai tu în mânila noastre.

21. Și pentru că bună iaste făgăduința ta, de va face mie aceasta Dumnezeuul tău, va fi și Dumnezeuul meu, și tu în casa lui Navohodonosor mare vei fi și numele tău să va || numi întru tot pământul”.

497r

Cap 12

Iudith, în vistieria lui Holofern dusă, slobozenie dobândește a mânca dintr-a sale bucate și noaptea la rugăciune a ieși. Iară a patra zi, la uspațu adusă înaintea lui Holofern, mănca și bea; carele arzând de pofta ei, tare să îmbată.

1. tunci i-au poruncit să între unde era puse comoarale lui și i-au poruncit a rămânea acolo și au rânduit ce să-i dea din uspațul său.

2. Căruia i-au răspuns Judith și i-au zis: „Acum nu voiu putea mânca din ceale ce poruncești a mi să da, ca să nu vie preste mine vina. Iară dintr-aceastea care mi-am adus voiu mânca”.

3. Căriia Holofern au zis: „De să vor sfârși aceastea, care ți-ai adus, ce-ți vom face?”

4. Și au zis Iudith: „Viu e sufletul tău, domnul meu, că nu le va cheltui toate aceastea slujnica ta până ce va face Dumnezeu în mâna mea aceastea ce am gândit”. Și o au dus slujile lui în cortul care poruncise.

5. Și au cerut, când intra, să i să dea slobozire a ieși afară noaptea, mainte de lumină, la rugăciune, și a să ruga Domnului. |

6. Și au poruncit cămărașilor săi, ca, precum îi va plăcea ei, să iasă și să între a ruga 497v pre Dumnezeuul său în trei zile.

7. Și ieșiia nopțile în valea Vethuliii și să spăla în izvorul apei.

8. Și cât să suia, să ruga Domnului, Dumnezeului Israil, să-i îndrepteaze calea ei spre slobozirea norodului său.

[9.] Și, întrând, curată rămânea în cort, până când își lua bucata sa sara.

10. Și au fost a patra zi, Holofern au făcut cină slujitorilor săi și au zis cătră Vagaon, famenul său: „Mergi și îndeamnă pre ovreia ceea ca să voiască a lăcui cu mine,

11. Că urât iaste la assiri de va huli fâmeia bărbatul, făcând ca neatinsă să treacă de la el”.

12. Atunci au intrat Vagaon la Iudith și i-au zis: „Nu-ți fie teamere, fecioară bună, a între la domnul meu, ca să se cinstească înaintea feții lui, să mănca cu el și să bea vin întru veselie”.

13. Căruia Iudith i-au răspuns: „Cine sânt ca să zic împrotivă domnului meu?”

14. Orice va fi înaintea ochilor lui bun, și prea bun, voiu face. Și orice va plăcea lui, aceasta mie îm va fi mai bun în toate zilele vieții mea | |le”.

498r

15. Și s-au sculat și s-au împodobit cu văjmântul său și, întrând, au stătat înaintea feții lui.

16. Iară inima lui Holofern s-au lovit, că era arzând în pofta ei.

17. Și au zis cătră ea Holofern: „Bea acum și șezi în veselie, că ai aflat har înaintea mea”.

18. Și au zis Iudith: „Bea-voiu, domnule, că s-au mărit sufletul meu astăzi preste toate zilele mele”.

19. Și au luat și au mâncat și au beut înaintea lui ceale ce-i gătise ei slujnica sa.

20. Și s-au făcut veasel Holofern cătră dânsa și au beut vin mult foarte, cât nu mai beuse în viața sa.

Cap 13

Iudith, după ce au făcut cătră Dumnezeu rugăciune, taie capul bietului Holofern cu sabiia lui. Carele la cetățeanii săi în Vethulia ducându-l, pre aceia îi îndeamnă spre mulțămirea Domnului, iară ea de la toți bine să cuvintează; și Ahior, văzând capul lui Holofern, să buiguiaște.

1. ră când s-au făcut sară, au grăbit slugile lui la corturile sale și au în|cuiat 498v Vagaon ușile cămării și s-au dus.

2. Că era toți îngreioiați de vin.

3. Și era Iudith sângură în cămară.

4. Iară Holofern zăcea în pat, de mare beție obosit.

5. Și au zis Iudith slujnicii sale să stea afară, dinnaintea cămării, și să ia sama.

6. Și au stătut Iudith înaintea patului, rugându-să cu lacrimi și cu mișcarea buzelor, în taină,

7. Zicând: „Întărește-mă, Doamne, Dumnezeul lui Israil, și Te uită în ceasul acesta la lucrurile mânilor mele ca, precum ai făgăduit, să rădici Ierusalimul cetatea; și aceasta, care crezând prin Tine a putea fi, am gândit să o săvârșesc”.

8. Și, zicând acestea, s-au apropiat de stâlpul care era la capul patului lui, și sabia lui, carea spânzura legată într-însa, o au dezlegat.

9. Și, scoțând-o din teacă, au apucat coama capului lui, și au zis: „Întărește-mă, Doamne Dumnezeule, într-acest ceas!”

10. Și l-au lovit de doao ori în cerbicea lui și i-au tăiat capul; și i-au luat zăvasa din stâlpi și i-au învăluit trupul trunchiu. ||

499r 11. Și, după puțan, au ieșit și au dat capul lui Holofern slujnicii sale și i-au poruncit să-l puie în traista sa.

12. Și au ieșit amândoa după obiceiul său, ca la rugăciune, și au trecut tabăra și, ocolind valea, au venit la poarta cetății.

13. Și au zis Iudith de departe păzitorilor zidurilor: „Deșchideți porțile, că cu noi iaste Dumnezeu, Carele au făcut vârtute în Israil!”

14. Și au fost, deacă au auzit oamenii glasul ei, au chemat bătrânii cetății.

15. Și au alergat la ea toți, de la cel mai mic până la cel mai mare, că nădăjduia că nu va mai veni.

16. Și, aprinzând luminările, au încungiurat toți. Iară ea suindu-să în loc mai nalt, au poruncit să fie tăcere. Și, deacă au tăcut toți,

17. Au zis Iudith: „Lăudați pre Domnul, Dumnezeul nostru, Carele nu părăsește pre cei ce nădăjduiesc spre Dânsul

18. Și în mine, slujnica Sa, au plinit mila Sa, carea o au făgăduit casei lui Israil și au ucis cu mâna mea pre protivnicul norodului Său, într-această noapte”.

499v 19. Și, scoțind din straiță capul lui Holofern, l-au arătat lor, zicând: | „Iată capul lui Holofern, căpeteniei oastei assirilor, și iată zăvasa lui, în carea să culca în beția sa, unde prin mână de muiere l-au lovit Domnul, Dumnezeul nostru.

20. Iară viu e însuși Domnul, că m-au păzit îngerul Său și de aici mergând și acolo zăbovind, și de acolo aici întorcându-mă, și nu m-au lăsat Domnul pre mine, slujnica Sa, a mă spurca, ci fără pângărirea de păcat m-au chemat îndărăpt voao, bucurându-mă în biruința Sa, în scăparea mea și în slobozirea noastră.

21. *Mărturisiți-vă Lui toți, că e bun, că în veac e mila Lui”.

22. Și, toți închinându-să Domnului, au zis cătră ea: „Blagoslovitu-te-au pre tine Domnul în vârtutea Sa, că prin tine de nimica au făcut pre nepriiatinii noștri”.

23. Iară Ozie, căpetenia norodului Israil, au zis cătră ea: „Blagoslovită ești tu, fecioară, de la Domnul, Dumnezeul cel înalt, preste toate muierile pre pământ!

500r 24. Bine e cuvântat Domnul, Carele au zidit ceriul și pământul, Carele te-au îndreptat spre ranele capului căpeteniei nepriatii | nilor noștri!

*Psal. 105, 1
și 106, 1.

25. Că astăzi numele tău așa l-au mărit, ca să nu să depertează lauda ta din gura oamenilor, carii-ș vor aduce aminte de puterea Domnului în veac, pentru carii n-ai îngăduit sufletului tău, pentru strămturile și năcazurile neamului tău, ci ai ajutat cădearea-i înaintea Dumnezeului nostru”.

26. Și au zis tot norodul: „Fie, fie!”

27. Iară Ahior, chemat, au venit, și i-au zis Iudith: „Dumnezeul lui Israil, Căruia tu mărturie l-ai dat, că să izbândească de nepriiatinii Săi, Acela capul tuturor necredincioșilor l-au tăiat într-această noapte în mâna mea.

28. Și, să cunoști că așa iaste, iată capul lui Holofern, carele în urgiia trufii sale pre Dumnezeu lui Israil L-au necinstit, și ție cu perire ți să lăuda, zicând: «Deacă să va prinde norodul lui Israil, cu sabie voiu porunci să ți se pătrună coapsele tale»”.

29. Și, văzând Ahior capul lui Holofern strămtorat de spaimă, au căzut în fața sa pre pământ și s-au zădușit sufletul lui.

30. Iară după ce luând duh s-au mai răcorit, | au căzut la picioarele ei și s-au închinat 500v și i s-au zis:

31. „Blagoslovită ești tu de la Dumnezeu tău în tot cortul lui Iacov, că în tot neamul care va auzi numele tău să va mări preste tine Dumnezeu lui Israil”.

Cap 14

Spânzurându-se capul lui Holofern din zidul Vethuliii, și Ahior tăindu-să înprejur, jidovii năvălesc asupra assirilor. Carii pre Holofern deșteptând, și mort aflându-l, cu frică mare foarte să loveasc.

1. i au zis Iudith cătră tot norodul: „Acultați-mă, fraților, spânzurați capul acesta preste zidurile noastre.

2. Și va fi deacă va ieși soarele, apuce fieștecarele armele sale și ieșiți cu năvălire, nu să vă pogorâți în gios, ci ca când ați face năvălire.

3. Atunci iscoadele vor fi datori a fugi la căpetenia sa, a-l deștepta la războiu.

4. Și, deacă vor alerga voivozii lor la cortul lui Holofern și-l vor afla prunc || în sângele 501r său tăvălit, va cădea asupra lor frică.

5. Și, deacă veți cunoaște că fug, duceți-vă după ei fără grije, că Domnul îi va zdrobi supt picioarele voastre”.

6. Atunci Ahior, văzând puterea carea făcuse Dumnezeu lui Israil, părăsând obiceiul păgânătății, au crezut lui Dumnezeu și ș-au tăiat împregiur carnea mădulariului său și s-au adaos la norodul lui Israil și toată urmarea neamului lui până într-această zi.

7. Și îndată cât au răsărit zioa, au spânzurat preste ziduri capul lui Holofern și au luat tot omul armele sale și au ieșit cu mare sunet și urlare.

8. Carea văzând iscoadele, la cortul lui Holofern au fugit.

9. Iară cei ce era în cort venind și înaintea întrării cămării trăpădând, pentru ca să să deșteapte, neodihnire cu merșeșugire făcea, ca nu de la deșteptători, ci de la sunători Holofern să se deșteapte.

10. Că nime nu îndrăznea cămara puterii assirilor ieșind au întrând a o deșchide. |

11. Iară deacă au venit voivozii lui și trivunii și toți mai-marii oastei împăratului assirilor 501v au zis cămărașilor:

12. „Întrați și-l deșteptați, că, ieșind șoarecii din viezuniile sale, au îndrăznit a ne chema la războiu”.

13. Atunci au intrat Vagaon în cămara lui și au stătut dinnaintea părătaiului și pleznire au făcut cu mânil sale, că gândiia că doarme cu Iudith.

14. Ci nesâmțind cu urechile nici o mișcare de cel ce zăcea, s-au apropiat aproape de părătaiu și, rădicându-l și văzând trupul fără capul lui Holofern în sângele său tăvălit zăcând pre pământ, au strâgat cu glas mare plângând și ș-au rupt vejmintele sale.

15. Și, întrând în cortul Iudithei, nu o au aflat și au sărit afară la norod

16. Și au zis: „O muiare ovreaia au făcut turburare în casa împăratului Navohodonosor, că, iată, Holofern zace pre pământ, și capul lui nu-i în el”.

17. Carea auzând căpeteniile puterii assirilor, ș-au rupt toți vejmintele sale și nesuferită 502r frică și cutremur au căzut preste dâșii și s-au turburat || inimile lor foarte.

18. Și s-au făcut străgare neasămănată în mijlocul taberilor lor.

Cap 15

Assirii, de moartea povățuitorului său îngrozii, toate lăsându-le, fug. Și jidovii îi gonesc și-i taie și, culegând jafurile, foarte s-au îngăzdăcit. Iară Iudith de la arhiereu și de la norod bine să cuvintează. Și ceale ce era deosebi a lui Holofern ei le dau.

1. i auzând toată oastea a fi tăiat capul lui Holofern, au fugit mintea și sfatul de la ei și, numai de cutremur și de frică scuturați, a fugi să sfătuesc,
2. Așa cât nici unul nu vorbea cu de-aproapele său ci, plecându-și capul, lăsând toate, grăbea a scăpa de ovreaii carii, armați asupra sa venind, îi auziia fugind prin căile câmpiilor și prin cărările dealurilor.
3. Văzându-i drept aceea fiii lui Israil fugând, i-au gonit și s-au pogorât răsunând cu trâmbițele și urlând după ei.
- 502v 4. Și pentru că assirii nu adunați, fugea | răsăpiți, iară fiii lui Israil într-o ceată gonindu-i, îi slăbiia pre toți carii putea găsi.
5. Și au trimis Ozie soli prin toate cetățile și ținuturile lui Israil.
6. Și tot ținutul și toată cetatea aleasă tinerime întrarmată au trimis după ei și i-au gonit în ascuțitul sabiei, până ce au ajuns la marginea hotarilor sale.
7. Iară ceialalți carii era în Vethulia au intrat în tabăra assirilor și prada, carea fugând assirii o lăsase, o au luat și s-au îngrecat foarte.
8. Iară cei ce biruise, toți s-au întors în Vethulia, toate care era a lor le-au adus cu sâne, așa cât nu era număr în vite și în dobitoace și în toate ceale purtătoare a lor, că de la cel mai mic până la cel mai mare toți bogăți s-au făcut din prăzile lor.
9. Iară Ioachim, arhiereul din Ierusalim, au venit în Vethulia cu toți bătrânii săi, să vază pre Iudith.
10. Carea ieșind la el, bine o au cuvântat toți cu un glas, zicând: „Tu, slava Ierusalimului, tu, veselii lui Israil, tu, făcătoare de cinste a norodului nostru!
- 503r 11. Că ai făcut bărbătește, și s-au întâ | rit inima ta, pentru că ai iubit curăția și după bărbatul tău altul n-ai cunoscut. Pentru aceea și mâna Domnului te-au întărit și pentru aceea vei fi binecuvântată în veac!”
12. Și au zis tot norodul: „Fie, fie!”
13. Iară în treizeci de zile de-abiia au cules jafurile assirilor norodul lui Israil.
14. Deci toate care s-au aflat deosebi a fi a lui Holofern le-au dat Iudithii în aur și-n argint și-n haine și pietri scumpe și-n în toate unealtele și s-au dat toate ei de la norod.
15. Și toate noroadele să bucura cu muierile și vergurile și cu tinerii în organe și în alăute.

Cap 16

Cântecul Iudithei pentru biruința. Vine norodul în Ierusalim, arderi cu mulțămită a aduce. Și, mai pre urmă, Iudith plină de zile moare. Și zioa aceștii biruințe pururea între zilele ceale sfinte la ovreai să prăznuiaște.

1. tunci au cântat cântecul acesta Iudith, zicând:
- 503v 2. „Începeți Domnului în dobe, cântați Domnului | în chimvale, viersuiți Lui psalm nou din oltariu și chemați numele Lui!
3. Domnul cel ce sfărămă războaiele, Domnul e numele Lui.
4. Care Ș-au pus tabăra în mijlocul norodului Său, ca să ne apuce din mâna tuturor nepriiatinilor noștri,
5. Venit-au Assur din munții de la miiazănoapte întru mulțimea țării sale, a căruia mulțimea au astupat răpegiunile, și caii lor au acoperit vălile.
6. Zis-au că va aprinde hotarele mele, pre tinerii miei că-i va ucide cu sabia, mititeii miei că-i va da spre pradă și vergurile spre robie.
7. Iară Domnul Atotputearnicul l-au pedepsit și l-au dat în mână de fămeie și l-au pătruns.
8. Că n-au căzut cel tare a lor de tineri, nici fiii lui Titan l-au lovit, nici nalții uriași s-au pus împotriva lui, ci Iudith, fata lui Merari, în frumsețea feții sale l-au slobonogit.
9. Că s-au dezbrăcat de vâjmântul văduvirii și s-au îmbrăcat în vâjmântul veselii, în săltarea fiilor Israil.

10. Uns-au fața sa cu unsoare, și ș-au legat stebtele sale cu mitra, luat-au contoșu nou spre înșelarea lui. ||

11. Încălțămintele ei i-au răpit ochii lui, frumsețea ei rob i-au făcut sufletul lui, tăiatu-i-au 504r cu sabie cerbicea lui.

12. Îngrozitu-s-au persii de starea ei și medii de îndrăznirea ei.

13. Atunci au urlat taberile assirilor, când s-au arătat smeriții miei, uscați de seate.

14. Fiii fecioarelor i-au pătruns împreună și ca pre niște prunci ce fug i-au ucis. Perit-au în războiu de la fața Domnului, Dumnezeului meu!

15. Cântec să cântăm Domnului, cântec nou să cântăm Dumnezeului nostru.

16. Adonai, Doamne, mare ești Tu și proslăvit întru vârtutea Ta și pre Care nu-L poate nime birui!

*Face. 1. 17. Ție-Ți slujască toată făptura Ta, că *ai zis și s-au făcut. Trimis-ai Duhul Tău și s-au Psal. 92, 9. zidit și nu iaste cine să stea împotriva cuvântului Tău.

18. Munții din temeieri să vor mișca cu apele, pietrile ca ceara să vor topi de la fața Ta.

19. Iară carii să tem de Tine mari vor fi la Tine preste toate.

20. Amar neamului ce să scoală asupra neamului meu, că Domnul Atotputearnicul va izbândi într-înșii, în zua judecății îi va cerceta. |

21. Că va da foc și viermi în cărnurile lor, să arză și să sâmtă până în veac”. 504v

22. Și au fost după aceastea, tot norodul au venit în Ierusalim a să închina Domnului după biruință; și, îndată după ce s-au curățit, au adus toți arderi de tot și făgăduințele și ceale făgăduite ale sale.

23. Iară Iudith toate vasele ceale de oaste a lui Holofern, care i le dedeade norodul, și părătaiul, care ea îl luase din cămara lui, le-au adus spre dăruire de uitare.

24. Și era norodul veasel după fața sfinților, și în trei luni bucuria aceștii biruințe s-au prăznuit cu Iudith.

25. Iară după acelea zile fieștecarele s-au întors la casa sa; și Iudith mare s-au făcut în Vethulia, și era mai aleasă în tot pământul lui Israil.

26. Era și vârtutei curățâniia împreună, așa cât n-au cunoscut bărbat în toate zilele vieții sale, de când au murit Manasse, bărbatul ei.

27. Și era ieșind în zile de praznic cu mare slavă.

28. Și au rămas în casa bărbatului său ani o sută cinci și au slobozit pre avra sa slobodă; și au murit și s-au îngropat cu bār | | batul său în Vethulia. 505r

29. Și o au plâns tot norodul în șapte zile.

30. Iară în toată vremea vieții sale n-au fost cine să turbure Israilul și după moartea ei, ani mulți.

31. Iară zioa biruinții aceștii de praznic de la ovreai în numărul zilelor celor sfinte să ia și să cinstească de jidovi dintr-acea vreme până într-această zi.

